

Men vi vide jo, at det gaar saadan med Adresser, at der er altid en Del, som have Interesse af det, som Adressen nu kommer til at dreje sig om, og disse underskrive selvfølgelig, og det er dem, som sætte Adresser i Gang. Men saa er det jo som oftest vistnok saaledes, at der tages en Del med, som have grimme liden Interesse af Sagen, men som ikke have det mindste imod at sætte deres Navn derunder. Jeg skal saaledes fremhæve, at til at begynde med staar den eneste Godsejer, vi have der nede i Egnen, her i Adressen underskrevet som Topfigur; dernæst staar han som hvilende paa 3 Støtter; der staar under Navnet „Lønborg Præstegaard“ tre Navne, og saa kunde man næsten tro, at de have tre Præster i Lønborg; det have de nu ikke. Saa komme alle de andre i Lønborg, som have underskrevet — jeg ved ikke, hvorfor der skulde deles, men det kommer heller ikke særlig Sagen ved. Jeg antager nu, at Godsejeren staar i Spidsen, fordi det ikke skal overses, at netop Godsejeren er med, den Mand, som har saa uhyre Engstrækninger dernede, det er vel nærmest Grunden. Men naar vi nu lægge de Navne sammen, saa er der 36, som staa under Lønborg Sogn, og naar dertil lægges de andre 4, saa bliver det 40. Naar jeg nu tager dem med fra min egen Kommune, som staa længere henne — det er kun 7 — saa bliver det 47. Men af disse 47 er der flere, som siden have erklæret, at de have sat deres Navne under denne Adresse, fordi det saadan er kommet bag paa dem, de have ikke rigtig tænkt over det. Men saa er der desuden en anden Ting, som det er mere vigtigt at tage med, og det er, at af dem fra Lønborg Sogn, som her have underskrevet, har saa vidt mig bekendt ikke en eneste Enge ud til Fjorden, men deres Enge begynde først længere inde. Altsaa, de, som have de allerlaveste Enge, og som allerførst lide ved Vandstanden, have ikke ønsket at gaa med til en saadan Adresse, men ønske netop Gennemskæringen ved Skodbjerge. Jeg skal dermed lade Adressen passere; den kunne De jo se paa, som De ville.

Det næste, som saa er sket, er det, som ogsaa er omtalt af flere Medlemmer, at den højtærede Trafikminister og det Udvalg, som i Fjor var nedsat om denne Sag, og en Del andre indbudte, have berejst Vestkysten og taget de forskellige Steder i Øjesyn; de have altsaa ved Selvsyn dannet sig noget Indblik deri. Jeg

skal ikke dvæle ved det, der foreligger, kun skal jeg sige, at jeg synes, det var heldigt at bygge de to Moler, som ere foreslaaede i Forslaget. Høfderne forstaar jeg mig ikke paa, og det er der jo flere af de ærede Talere, der have udtalt, at det er noget, de ikke rigtig kunne klare. En Ting kunne vi alle sammen se, at der gaar jo uhyre store Summer med til disse Høfder, men er det nødvendigt at beskytte Landet omkring Limfjorden, og kan det ikke beskyttes paa anden Maade, saa maa man finde sig i det.

Skagens Havn har jeg aldrig været nogen stor Ynder af. Jeg har aldrig kunnet forstaa, at vi skulle hjælpe paa Vestkystens Forhold ved at bygge en Skagens-Havn, og dernæst synes jeg ikke, det er saa paatrængende nødvendigt at bygge en Havn 4 Mil fra en anden. Det kunde ske, at det kunde betale sig, og at Staten burde gaa dertil, men i første Linie synes jeg ikke, man burde gaa til den. Men da det nu synes, som om en Skagenshavn er den Bugserdamper, der skal trække det andet i Land, saa maa man vel stille sig villigt over for den. Denne Bemærkning er ikke henvendt til den højtærede Trafikminister, hans Udtalelser om Sagen foreligge jo her i Dag og fra i Fjor, men det lader jo til, at man fra anden Side mener, at det er den, som skal sætte det i Gang.

Jeg skal saa blot kort omtale Ringkøbing Fjord. Der er to Ting, som stille sig i Vejen for at faa noget gjort der, og det er dette, at hverken Beboerne eller de vandbygningskyndige ere fuldt enige om, hvad der i den Retning bør gøres, og det er jo meget kedeligt begge Dele. Der er to Ting, der fremføres imod Gennemskæringen i Linie med Skernaaen, for det første, at det vil blive saa bekosteligt at give sig til at lave Anlægget, og for det andet, at det mulig vil afstedkomme Oversvømmelser og som Følge deraf skade Beboerne i Nærheden af Fjorden. Hvad Bekostningerne angaa, nu vel, saa have vi jo haft forskellige Tal fremme. Jeg var nu saa fri i Foraaret at nævne et Tal, som staar i en Bog af Ingeniør P. Berg, nemlig at en løs Gennemgravning var kalkuleret til 138,000 Kr. Der er i Adressen blevet sagt om dette, at det var et rent latterligt Tal. Det er adresseret til mig, men det gaar mig forbi, thi det kommer til at hvile i første Linie paa Ingeniør Berg, men der er flere, som antage, at ikke en Gang de 138,000 Kr. ere nødvendige for at faa en Gennemgravning paa